

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 23 stycznia 2020 r.

BADK.DPK.133.93.2019 WW

P10-02/19	Data wpływu petycji 12 listopada 2019 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 16 stycznia 2020 r.

POSTĘPOWANIE REKRUTACYJNE

TEMAT

**NIEPODPISANE CV NIE STANOWI PODSTAWY ODRZUCENIA
ZGŁOSZONEJ KANDYDATURY**

WNOSZACY PETYCJE: petycja indywidualna

Osoba fizyczna.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą w celu zmiany przepisów w taki sposób, aby nadesłane do postępowania rekrutacyjnego niepodpisane CV nie stanowiło podstawy odrzucenia zgłoszonej kandydatury.

UZASADNIENIE WNOSZACEGO PETYCJE:

Autor petycji postuluje uregulowanie postępowania rekrutacyjnego w taki sposób, aby w toku tego postępowania nie odrzucać kandydatów, aplikujących na wolne stanowiska pracy w administracji publicznej, z powodu braku własnoręcznego podpisu życiorysu (CV).

Zgłoszony postulat wynika z doświadczeń autora petycji jako uczestnika rekrutacji, w której kandydatura została odrzucona tylko z powodu niepodpisanego CV.

Autor petycji nie precyzuje oczekiwanych rozwiązań prawnych, wskazuje na regulacje, które w jego opinii, mogą mieć zastosowanie w postępowaniach rekrutacyjnych.

1. Kodeks postępowania administracyjnego w art. 64 § 2 stanowi, że „jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania”.

W petycji wskazano, że przepis ten można zastosować przy postępowaniach rekrutacyjnych, gdyż dokument - CV jest faktycznie podaniem o przyjęcie do pracy.

2. Autor petycji przywołał wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I PKN 575/99), w uzasadnieniu Sąd stwierdził, że według art. 11 Kodeksu pracy, nawiązanie stosunku pracy, bez względu na jego podstawę prawną, wymaga zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika. Wola osoby dokonywającej czynności prawnej może być wyrażona w sposób wyraźny lub w sposób dorozumiany, to jest przez takie jej zachowanie, które nie pozostawia wątpliwości co do rzeczywistych intencji tej osoby.

Według autora petycji, wysłanie do komisji rekrutacyjnej, dokumentów aplikacyjnych bez podpisanego CV, można by uznać za czynność dorozumianą w tym sensie, że oświadczenie woli wskazane w art. 245 k.p.c. w kontekście naboru na wolne stanowiska pracy można uznać za czynność prawną *per facta concludentia* (w sposób dorozumiany).

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w art. 63 § 1-3 reguluje sprawy dotyczące wnoszenia podań.

Na mocy wskazanego przepisu podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie (...) lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej.

Podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych. Podanie wniesione pisemnie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika, który go sporządził. Gdy podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie złożyć podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu.

Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania (art. 64 § 2).

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.) w art. 78 § 1 stanowi, że do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Do zawarcia umowy wystarcza wymiana dokumentów obejmujących treść oświadczeń woli, z których każdy jest podpisany przez jedną ze stron, lub dokumentów, z których każdy obejmuje treść oświadczenia woli jednej ze stron i jest przez nią podpisany.

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.) w art. 245 wskazuje, że dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040 ze zm.) w art. 11 stanowi, że nawiązanie stosunku pracy oraz ustalenie warunków pracy i płacy, bez względu na podstawę prawną tego stosunku, wymaga zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 maja 1997 r. (sygn. akt II CKN 153/97) orzekł:

1. Dla zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Przepis art. 78 K.c. skorelowany jest z art. 245 K.p.c., z którego wynika, że dokument prywatny

stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

2. Określenia „własnoręczny” nie zawarto wprawdzie w art. 245 K.p.c., jest ono jednak *expressis verbis* użyte w art. 78 K.c. Konieczność własnoręczności podpisu wynika z tego, że przy podpisie chodzi o udokumentowanie nie tylko brzmienia nazwiska, ale także i charakteru pisma, by w ten sposób ułatwić orientację w rozpoznaniu osoby. Jest to zatem wymaganie niezbędne dla bezpieczeństwa obrotu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie 5 września 2013 r. (sygn. akt II SA/SZ 191/13) oddalił skargę na czynność Wójta Gminy w przedmiocie odmowy dopuszczenia do konkursu na stanowisko urzędnicze.

W skardze zakwestionowano m.in. naruszenie art. 64 § 2 K.p.a. poprzez zaniechanie wezwania do uzupełnienia braków formalnych oferty (brak podpisu na życiorysie).

W uzasadnieniu Sąd stwierdził m.in. że w odniesieniu do uznanego za brak formalny oferty faktu nie złożenia przez skarżącą podpisanego życiorysu, Sąd podzielił w tym zakresie stanowisko prezentowane przez organ, że warunkiem uznania dokumentu prywatnego jakim jest życiorys (CV) za oświadczenie pochodzące od osoby go sporządzającej jest jego własnoręczne podpisanie. Według art. 245 K.p.c., dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument prywatny korzysta z domniemania, że oświadczenie zawarte w dokumencie pochodzi od osoby, która dokument ten podpisała. Dokumenty niepodpisane nie stanowią dokumentu w rozumieniu art. 245 K.p.c. Zatem złożenie przez skarżącą niepodpisanego życiorysu należało uznać za brak formalny oferty, tożsamy z brakiem złożenia życiorysu w ogóle.

Sąd wskazał także, że do postępowania konkursowego prowadzonego w trybie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych nie stosuje się Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z czym chybiony okazał się również zarzut naruszenia art. 64 § 2 K.p.a. Postępowanie konkursowe nie jest postępowaniem o którym mowa w art. 1 i 2 K.p.a.

W myśl art. 1, Kodeks postępowania administracyjnego normuje postępowanie m.in.:

- 1) przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych,
- 2) przed innymi organami państwowymi oraz przed innymi podmiotami, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do załatwiania spraw z pkt 1,

3) w sprawach rozstrzygania sporów o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej oraz między organami i podmiotami, o których mowa w pkt 2,

4) w sprawach wydawania zaświadczeń.

Zgodnie z art. 2, Kodeks postępowania administracyjnego normuje ponadto postępowanie w sprawie skarg i wniosków (Dział VIII) przed organami państwowymi, organami jednostek samorządu terytorialnego oraz przed organami organizacji społecznych.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 listopada 2014 r. (sygn. akt III CZ 48/14) wskazał wymogi co do podpisu na dokumencie. Sąd Najwyższy stwierdził, że podpis na dokumencie nie musi być czytelny, wystarczy, że zostanie złożony w formie zwykle używanej przez sygnatariusza. Określony znak pisaćski, użyty w roli podpisu, musi umożliwiać identyfikację osoby, od której pochodzi, a więc wykazywać cechy indywidualne i powtarzalne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 7 listopada 2019 r. (sygn. akt III SA/Łd 744/19) orzekł, że organ nie może procedować w oparciu o wniosek, który nie wywołuje skutku prawnego w zakresie oświadczenia woli w nim zawartego, bez uprzedniego wezwania strony w trybie art. 64 § 2 K.p.a. w zw. z art. 63 § 3 K.p.a. do uzupełnienia braków wniosku.

INFORMACJE DODATKOWE:

Minimalne wymogi zachowania formy pisemnej reguluje art. 78 § 1 Kodeksu cywilnego. W przypadku oświadczenia woli jest to złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym jego treść. Dokument ten nie musi być sporządzony (spisany) przez stronę czynności prawnej. Może to uczynić osoba trzecia odręcznie lub na maszynie czy komputerze. Przesłanki, których spełnienie jest niezbędne do zachowania zwykłej formy pisemnej, tj.: utrwalenie treści oświadczenia woli w dokumencie sporządzonym w języku pisany oraz opatrzenie dokumentu własnoręcznym podpisem przez osobę składającą oświadczenie.

Kluczową rolę przy wykładni art. 78 ma określenie: znaczenia pojęcia podpisu, zasad składania podpisu, co oznacza wymóg własnoręczności podpisu.

Według J. Grykiela „podpis w tradycyjnym rozumieniu tego pojęcia stanowi niepowtarzalny znak graficzny, charakterystyczny dla danej osoby, indywidualizujący tę osobę w obrocie prawnym. Podpis wywodzi się, co do zasady, od imienia i nazwiska osoby, która go składa. Nie jest to jednak bezwzględny wymóg ustawowy, lecz raczej rezultat

ukształtowanego w tym zakresie zwyczaju. W pełni dopuszczalne jest, jak się wydaje, posługiwanie się jakimkolwiek znakiem graficznym, który dostatecznie indywidualizuje osobę składającą podpis, a jednocześnie nie wprowadza w błąd co do jej tożsamości. Konieczność własnoręczności podpisu wynika z tego, że przy podpisie chodzi o udokumentowanie nie tylko nazwiska, ale także charakteru pisma.

Podpis na dokumencie nie musi być czytelny. Najważniejsze, aby w odpowiednim stopniu odzwierciedlał indywidualne cechy osoby go składającej.

Ustawodawca nie precyzuje, w jakim miejscu należy złożyć podpis na dokumencie. Ukształtowany w tym zakresie zwyczaj, dyktowany rolą przypisywaną podpisowi, nakazuje złożenie podpisu pod tekstem dokumentu. Podpis powinien być złożony na oryginale dokumentu obejmującego treść czynności prawnej, dla której wymagana jest forma pisemna. Nie wystarczy, aby każda ze stron podpisała dokument obejmujący treść umowy, wysłała ten dokument faksem lub jego zeskanowaną kopię pocztą elektroniczną drugiej stronie, która następnie złoży na nim swój podpis” (J. Grykiel [w:] *Kodeks cywilny*, t. 1, red. M. Gutowski, 2018, kom. do art. 78).¹

OPRACOWAŁA

Wanda Wójtowicz

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz

---

¹ Piotr Nazaruk, Komentarz do art. 78 Kodeksu cywilnego, stan prawny: 2019.07.30.